

Ernesto Cofiño Ubico rođen je 5. lipnja 1899. u Gvatemali, gdje je pohađao srednju školu. Studirao je medicinu na sveučilištu u Parizu i diplomirao s odličnim uspjehom kao kirurg 1929. godine. Oženio se 1933. godine i osnovao obitelj koja je imati petero djece. Cijelim srcem predao se svom doktorskom pozivu. Uz brigu o fizičkom zdravlju svojih pacijenata, također im je pokušao pomoći u njihovim osobnim teškoćama. Osjećaj za nadnaravno i zdrav razum naveli su ga da potiče i brani pravo na život i ljubav prema životu. On je nadahnuo i promovirao organizacije koje rade za dobrobit budućih majki i njihove djece, djece s ulice i siročadi. Sam je radio u mnogim od tih organizacija i pomogao u rješavanju socijalnih problema. Imao je važnu ulogu u financiranju domova za potrebite i centara za socijalnu pomoć, i bio ravnatelj Nacionalnog zdravstvenog centra četiri godine.

Bio je pionir u pedijatrijskom istraživanju u Gvatemali, osnovao je katedru za pedijatriju na Medicinskom fakultetu Sveučilišta San Carlos, gdje je dvadeset i četiri godine bio profesor. Kao priznanje za svoju velikodušnu predanost poučavanju dodijeljena mu je sveučilišna medalja.

U ranim pedesetima došao je u kontakt s Opusom Dei, institucijom Katoličke crkve koju je utemeljio sveti Josemaria Escriva 2. listopada 1928. godine. Njegov je cilj poticati na svetost usred svijeta, među ljudima, u svim područjima života, vjernim obavljanjem svog rada i obilnih dužnosti. Godine 1956. Ernesto je stupio u Opus Dei kao supernumerarij. Od tada je produbljivao svoj odnos s Bogom preko molitve, mrtvljenja, dnevne mise i priče, te tjedne ispovijedi. Njegova je odanost Gospi rasla i postao je veliki zagovornik dnevnog moljenja krunice. Također su bile intenzivne njegova radost i velikodušnost koje je mnogima prenosio. Potaknuo ih je da molitvom i darežljivošću u pomognu kršćanskim socijalnim projektima. U crkvene socijalne projekte uložio je mnogo truda i vremena, odlučan da crkveni socijalni nauku učini stvarnim.

Predano je pomagao u organizaciji treninga i obrazovnih programa za žene iz siromašnih sredina, kao i drugih dobrotvornih aktivnosti, ustrajajući u tom radu do svoje devedeset druge godine.

Nakon duge i bolne bolesti, koju je podnio mirno i bez prigovora, umro je od raka 17. listopada 1991., u Gvatemali. Postupak za njegovu kanonizaciju pokrenut je u Gvatemali 31. srpnja 2000.

Mole se oni kojima molitve budu uslišane po zagovoru Ernesta Cofiña da o tome obavijeste Ured za pitanja svetaca, 5a Avenida 4-20, Zona 14, Apartado Postal 111-A, C. A. E-mail: guatemal@opusdei.org. S crkvenim odobrenjem.

Sluga Božji

doktor Ernesto Cofiño

MOLITVA

za privatnu upotrebu

Bože, Oč e naš, izvore svega dobra, Ti si podario svome sinu Ernestu obilne milosti da bude liječnik koji vjerno služi životu koji u Tebi polinje i samo Tebi pripada. Daj da i ja mogu poštovati i promicati dar života i velikodušno izvrđavati svoje svakodnevne dužnosti iz ljubavi prema Isusu Kristu i svojim blišnjima. Udostoj se proslaviti svoga slugu Ernesta, i na njegov zagovor usliži molitvu koju ti upućujem (izreci molitvu). Amen.

Oč e naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu